

اثر تراکم‌های مختلف کشت مخلوط ذرت (*Phaseolus vulgaris L.*) و لوبيا (*Zea mays L.*) بر قابلیت جذب و کارایی مصرف نور

لیدا رستمی^{۱*}، علیرضا کوچکی^۲ و مهدی نصیری محلاتی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۰/۰۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۱/۲۷

چکیده

به منظور بررسی اثر تراکم‌های مختلف کشت مخلوط ذرت (*Phaseolus vulgaris L.*) و لوبيا (*Zea mays L.*) بر میزان جذب و کارایی مصرف نور، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۱۱ تیمار و سه تکرار در سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۷ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه فردوسی مشهد، به اجرا در آمد. این آزمایش بصورت نظام کم نهاده اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل کشت مخلوط ذرت با تراکم معمول لوبيا باضافه ۱۰٪ و ۲۰٪ و ۳۰٪ و ۴۰٪ ذرت بیشتر، کشت مخلوط لوبيا با تراکم معمول ذرت باضافه ۱۰٪ و ۲۰٪ و ۳۰٪ ذرت بیشتر، کشت مخلوط لوبيا با تراکم معمول باضافه ۱۰٪ و ۲۰٪ و ۳۰٪ ذرت بیشتر، کشت خالص ذرت و کشت خالص لوبيا بود. نتایج آزمایش نشان داد که شاخص سطح برگ، میزان جذب نور، تجمع ماده خشک و کارایی مصرف نور ذرت در تمام تیمارهای کشت مخلوط نسبت به تک کشتی ذرت افزایش یافت، در حالی که صفات نامبرده در لوبيا در تمام تیمارهای کشت مخلوط نسبت به تک کشتی کاهش یافتند. اثرات تسهیل و تکمیل کنندگی کشت مخلوط بر صفات موردنظر افزایش داشتند. کارایی مصرف نور ذرت در طول فصل رشد به ترتیب از ۱/۹۶ (کشت خالص ذرت) تا ۲/۳۰ (تیمار کشت مخلوط تراکم معمول ذرت با تراکم معمول لوبيا باضافه ۳۰٪ لوبيای بیشتر) و میانگین کارایی مصرف نور لوبيا به ترتیب ۰/۷۲ (تیمار کشت مخلوط ذرت باضافه ۳۰٪ ذرت بیشتر با لوبيا باضافه ۳۰٪ لوبيای بیشتر) تا ۱/۴۵ (تیمار کشت خالص) گرم بر مگاژول تشушع فعال فتوستنتزی، متغیر بود.

واژه‌های کلیدی: جذب نور، شاخص سطح برگ، کارایی مصرف نور، کشت مخلوط ردیفی، ماده خشک کل

مقدمه

کشت مخلوط یکی از راهکارهای مدیریت زراعی است که بر کارایی مصرف نور در گیاهان تأثیر بسزایی دارد و باعث افزایش بهره-وری تولید در ارتباط با نور، از طریق افزایش جذب تشعشع خورشیدی، کارایی مصرف نور و یا ترکیبی از هر دو می‌گردد (Zhang & Li, 2003). در کشورهای در حال توسعه، کشت مخلوط نقش مهمی در تولید غذا و میعشت مردم ایفا می‌کند (Tsubo & Walker, 2002). نتایج برخی آزمایشات نشاندهنده کارایی بهتر مصرف نور (Awal et al., 2006; Rowe et al., 2005; Tsubo et al., 2005) در نظامهای کشت مخلوط نسبت به تک کشتی می‌باشد. در طراحی یک نظام کشت مخلوط انتخاب نوع گونه‌ها به نحوی که اثرات تکمیل کنندگی بر یکدیگر داشته باشند شرط اصلی موفقیت می‌باشد که لازمه این کار شناخت کامل گیاه در ارتباط با نیازهای اکولوژیکی آن و نحوه واکنش آن به محیط است (Nachigera et al., 2008). ایجاد می‌شود که گیاهان تشکیل دهنده مخلوط از نظر نحوه و میزان

اکثر منابع موجود در یک بوم‌نظام از جمله نور، دی‌اکسید کربن و آب به گونه‌ای در طبیعت محدود هستند و از طرفی، تفکر پایداری در کشاورزی اجازه استفاده از این منابع به هر میزان و هر طریقی را نمی‌دهد. لذا، این منابع باید به گونه‌ای مصرف شوند که نه تنها نیاز غذای اموز بشر تأمین شود، بلکه برای آینده‌گان نیز قابل دسترس و استفاده باشد (Nassiri Mahallati et al., 2001). جهت نیل به این مهم، لزوم تجدیدنظر در ارتباط با مصرف منابع احساس می‌شود. یکی از بهترین راهکارها در راستای اهداف توسعه پایدار کشاورزی با هدف مصرف درست و معقولانه منابع و بهبود کارایی مصرف منابع می‌باشد (Baumann et al., 2002).

۱ و ۲- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد اگرواکولوژی و استاد گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد
(*)- نویسنده مسئول: E-mail: Li.rostami@yahoo.com

توجه به اهمیت موضوع، این تحقیق با هدف ارزیابی جذب و کارایی مصرف نور در کشت مخلوط ریفی ذرت (*Zea mays* L.) و لوبيا (*Phaseolus vulgaris* L.) در شرایط آب و هوایی مشهد اجرا شد.

استفاده از منابع طبیعی با یکدیگر کاملاً متفاوت باشد، اگر گونه‌های مخلوط از نظر خصوصیات مرغولوژیکی و فیزیولوژیکی متفاوت باشد، می‌توانند از عوامل محیطی استفاده بھینه کنند (Baumann et al., 2002).

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۶-۱۳۸۷ در مزرعه تحقیقاتی داشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، واقع در ۱۰ کیلومتری جنوب شرقی شهر مشهد (عرض جغرافیایی، ۳۶ درجه و ۱۵ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی، ۵۶ درجه و ۲۸ دقیقه شرقی) و ارتفاع از سطح دریا ۹۸۵ متر) انجام شد. متوسط بارندگی سالیانه ۲۸۶ میلی‌متر و حداقل و حداقل دمای مطلق سالانه در این منطقه به ترتیب ۴۲ و ۲۷/۸ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. آب و هوای منطقه بر طبق روش تقسیم بندی اقلیمی آمیزه، سرد و خشک می‌باشد (Koocheki et al., 2008).

در این آزمایش از طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار و ۱۱ تیمار استفاده شد. تیمارهای آزمایشی شامل کشت خالص ذرت (MC)، کشت خالص لوبيا (MB)، کشت مخلوط تراکم معمول لوبيا با تراکم معمول ذرت باضافه ۱۰٪ ذرت بیشتر (B(C+10%)، تراکم معمول لوبيا با تراکم معمول ذرت باضافه ۲۰٪ ذرت بیشتر (B(C+20%)، تراکم معمول لوبيا با تراکم معمول ذرت باضافه ۳۰٪ B(C+30%)، تراکم معمول ذرت با تراکم معمول لوبيا باضافه ۱۰٪ لوبيای بیشتر (C(B+10%)، تراکم معمول ذرت با تراکم معمول لوبيا باضافه ۲۰٪ لوبيای بیشتر (C(B+20%)، تراکم معمول ذرت باضافه ۳۰٪ لوبيای بیشتر (C(B+30%)، تراکم معمول ذرت باضافه ۱۰٪ ذرت بیشتر با تراکم معمول ذرت باضافه ۲۰٪ لوبيای بیشتر (B+20%)، تراکم معمول ذرت باضافه ۳۰٪ ذرت بیشتر (B+30%)، در این آزمایش از ذرت رقم سینگل گراس ۷۰۴ که رقم دو منظوره (دانه‌ای و علوفه‌ای) و لوبيا رقم درخشان (k-r-d-26) که رقمی ایستاده و مناسب برای برداشت مکانیزه می‌باشد، استفاده شد. کشت دو گونه در نیمه دوم اردیبهشت سال ۱۳۸۷ با دست، به صورت خشکه‌کاری و همزمان انجام شد. در تمام کرت‌های آزمایشی، شش ردیف پشته به طول چهار متر و با فاصله بین ردیف ۷۵ سانتی‌متر ایجاد شد. کشت بصورت مخلوط ریفی، تراکم بر روی خطوط کشت انجام شد. پس از سبز شدن گیاهان عملیات تنک انجام و تراکم مورد نظر اعمال گردید. تراکم معمول در کشت خالص ذرت و لوبيا به ترتیب ۶۰۰۰ و ۱۶۰۰۰ بوته در هکتار در نظر گرفته شد. از ۲۵ روز پس از سبز شدن تا مرحله رسیدگی، نمونه‌های

نور یکی از عوامل محیطی است که معمولاً میزان تولید گیاهان رابطه مستقیم به ازای مقدار نور جذب شده آن دارد (Tsubo et al., 2001). به عبارت دیگر، مقدار تشیع ریافتی و نسبت جذب شده از این تشیع توسط گیاه زراعی تعیین کننده سرعت رشد محصول می‌باشد. در زراعت‌های تک‌کشتی همواره مقادیر زیادی از نور در طول فصل رشد، بویژه در اوایل فصل از میان کانوپی عبور می‌کند، این بخش از نور علاوه بر اینکه بدون استفاده می‌ماند سبب افزایش تبخیر و دمای خاک می‌شود که این تلفات در کشت‌های مخلوط به علت پوشش بیشتر سطح خاک، اختلاف ارتفاع گیاهان و موج دار شدن سطح کانوپی به حداقل رسیده و سطح بیشتری از گیاهان در معرض نور قرار می‌دهد و این امر باعث استفاده بیشتر و بهتر از نور می‌شود (Zea mays L.). در مزرعه تک‌کشتی ذرت (Tsubo et al., 2001) به دلیل وجود فضای خالی در کانوپی، تلفات نور به مراتب بیشتر از بسیاری از گیاهان زراعی دیگر می‌باشد، لذا این فضای خالی امکان همراهی گیاهان دیگر با ذرت را آسان‌تر می‌سازد (Baumann et al., 2002). به همین دلیل امروزه گیاهان زیادی به خصوص از تیره بقولات (به دلیل قابلیت ثبت نیتروژن) به صورت مخلوط با کشت می‌شوند. البته در کشت مخلوط، خصوصیات فیزیولوژیکی و ریخت شناسی گونه‌های موجود در نظام تعیین کننده رقابت نوری است (Nassiri Mahalati et al., 2002). در آزمایشی دیگر کوچکی و همکاران (Koocheki et al., 2008) نیز گزارش کرده‌اند که شاخص سطح برگ، میزان جذب نور، تجمع ماده خشک و کارایی مصرف نور ذرت و لوبيا (*Phaseolus vulgaris* L.) در تمام تیمارهای کشت مخلوط نواری ذرت و لوبيا نسبت به تک-کشتی آنها افزایش یافت. نامبرگان اظهار داشتند به استثنای کارایی مصرف نور (۸/۳ و ۱۴/۵ درصد)، افزایش عرض نوار در تیمارهای کشت مخلوط نسبت به تیمار عرض نوار دو ریفی، منجر به کاهش شاخص سطح برگ (۳۴/۲ و ۵/۵ درصد)، میزان جذب نور (۲۰/۵ و ۱۱/۲ درصد) و تجمع ماده خشک (۱۳/۱ و ۱/۵ درصد) به ترتیب در ذرت و لوبيا شد. در این بررسی میانگین کارایی مصرف نور ذرت و لوبيا در طول فصل رشد به ترتیب از ۱/۶۵ و ۰/۹۸ در تیمار کشت خالص تا ۱/۹۴ و ۱/۱۵ گرم بر مگازول تشیع فعال فتوسترنی در تیمار عرض نوار دو ریفی متغیر بود.

نتایج بررسی‌های مختلف نشان از انجام مطالعات زیادی روی کارایی مصرف نور در نظام‌های کشت مخلوط با دامنه وسیعی از ترکیب گیاهان زراعی در سایر نقاط دنیا در طی سه دهه گذشته می‌باشد (Corlett et al., 1992; Black & Ong, 2000)، با اینحال کمبود این نوع مطالعات در ایران کاملاً محسوس می‌باشد. بنابراین با

طریق محاسبه شبیه خط رگرسیون بین ماده خشک (گرم بر متر مربع) و میزان تشعشع فعال تجمعی (مگاژول بر متر مربع) محاسبه گردید (Monteith, 1977).

$$\% I_{abs} = \left(\frac{I_0 - I}{I_0} \right) \times 100 \quad (5)$$

به منظور برآورد مقادیر تجمع ماده خشک روزانه نیز از معادله (6) استفاده شد (Koocheki et al., 2008):

$$TDM = a / (1 + b \times \exp(-c \times x)) \quad (6)$$

که در این معادله، TDM: ماده خشک تجمعی بر حسب گرم بر متر مربع، a: حداکثر تجمع ماده خشک، b: ضریب ثابت، c: سرعت رشد نسبی و x: زمان بر حسب روز پس از کاشت است. داده‌های آزمایش توسط نرم افزار SAS Ver. 9.1 تجزیه و تحلیل و مقایسه میانگین‌ها به روش دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد. برای رسم اشکال نیز از نرم‌افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

شاخص سطح برگ

نتایج حاکی از روند مشابه تغییرات شاخص سطح برگ ذرت و لوپیا در طول فصل رشد، صرف نظر از تراکم، برای تمامی تیمارها بود، بطوطی که در طول فصل رشد با افزایش تعداد روزهای پس از سبز شدن، شاخص سطح برگ دو گیاه افزایش یافته و در اواخر فصل رشد به دلیل پیری و ریزش برگ‌های پایین کانوپی و جایگزینی آنها با برگ‌های کوچک و نزدیک شدن به مرحله رسیدگی، در تمام تیمارها کاهش یافت (شکل ۱). وجود اثرات تسهیل کنندگی و تکمیل کنندگی ذرت و لوپیا در کنار یکدیگر، منجر به افزایش شاخص سطح برگ هر یک از گیاهان به تنهایی شد. موکالا و همکاران (1999) نیز افزایش شاخص سطح برگ گیاهان مخلوط شده نسبت به حالت تک کشتی آنها را گزارش کردند.

در میان تیمارهای مختلف کشت مخلوط ذرت، افزایش تراکم روی ردیفهای کشت به دلیل ایجاد کانوپی بسته‌تر، عامل افزایش شاخص سطح برگ این گیاه بود، اما در تیمار کشت خالص ذرت، کمتر بودن فاصله ردیفهای کشت نسبت به تیمارهای کشت مخلوط باعث افزایش رقابت درون گونه‌ای برای جذب نور و در نتیجه کاهش سطح برگ ذرت در مقایسه با تیمارهای کشت مخلوط شد. بطوطیکه بیشترین میزان شاخص سطح برگ ذرت در تیمار کشت مخلوط تراکم معمول ذرت باضافه ۳۰٪ ذرت بیشتر با تراکم معمول لوپیا باضافه ۳۰٪ لوپیای بیشتر با ۴۰٪ و کمترین میزان شاخص سطح برگ ذرت در تیمار کشت مخلوط تراکم معمول ذرت با تراکم معمول لوپیا باضافه ۱۰٪ ذرت بیشتر با ۲۰٪ بدست آمد.

تصادفی (در هر کرت و برای هر کدام از گیاهان دو بوته) به فواصل تقریبی دو هفته یک بار، جهت محاسبات تغییرات سطح برگ و وزن خشک، برداشت شد. برای اندازه‌گیری سطح برگ از دستگاه سطح برگ سنج (مدل Li-cor) استفاده شد. جهت اندازه‌گیری وزن خشک، نمونه‌ها در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت زمان ۴۸ ساعت قرار گرفتند.

میزان تشعشع خورشیدی روزانه برای عرض جغرافیایی مشهد به روش ارائه شده توسط گودریان و وان لار (Goudriaan & Van Laar, 1993) محاسبه شد. سپس، این مقادیر بر اساس تعداد ساعت آفتابی استخراج شده از داده‌های ایستگاه هواشناسی مرکز اقلیم‌شناسی خراسان (سایت هواشناسی استان خراسان رضوی، ۱۳۸۸، (۱) اصلاح و تشعشع جذب شده روزانه برای هر دو گونه بر اساس معادلات (۱) تا (۳) محاسبه شد (Tsubo et al., 2005):

$$I_{abs} = I_0 \times (1 - \rho) \times (1 - \exp(-K_C \times LAI_C)) + (-K_B \times LAI_B) \quad (1)$$

$$I_C = I_{abs} \times ((K_C \times LAI_C) / ((K_C \times LAI_C) + (K_B \times LAI_B))) \quad (2)$$

$$I_B = I_{abs} - I_C \quad (3)$$

که در این معادله، I_{abs} : نور جذب شده توسط کانوپی مخلوط (مگاژول بر متر مربع)، I_0 : نور رسیده به بالای کانوپی (مگاژول بر متر مربع) و ρ : ضریب انعکاس که برای ذرت و لوپیا ۰/۰۸ منظور شد، K_C ، ضریب خاموشی نور به ترتیب برای ذرت (Boons- LAI_C) (Tsubo et al., 2001) و لوپیا (prinz et al., 1993) و K_B (LAI_B) (Tsubo et al., 2001) به ترتیب شاخص سطح برگ ذرت و لوپیا و I_B به ترتیب نور جذب شده توسط کانوپی ذرت و لوپیا است. به منظور برآورد مقادیر شاخص سطح برگ روزانه از معادله (۴) استفاده شد:

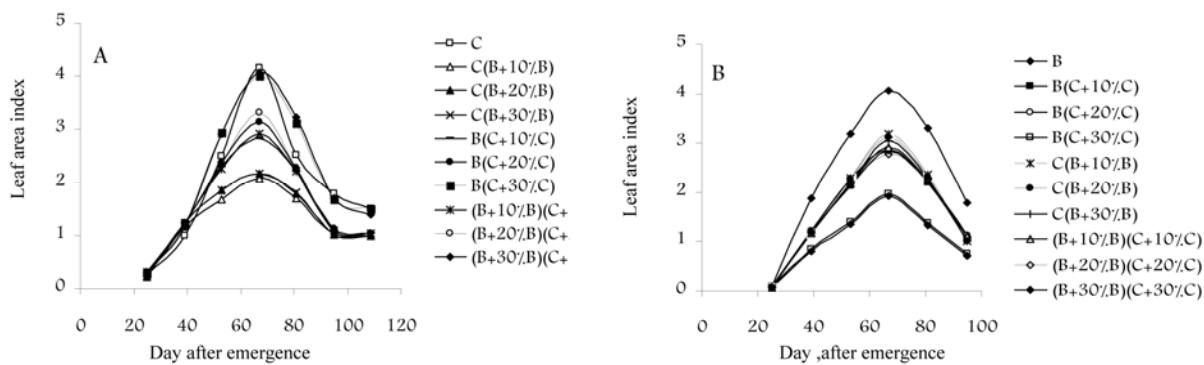
$$LAI = a + b \times 4 \times (\exp(-(x-c)/d)) / (1 + \exp(-(x-c)/d))^2 \quad (4)$$

که در این معادله، a: عرض از مبدأ، b: زمان رسیدن به حداکثر LAI، c: حداکثر LAI، d: نقطه عطف منحنی است که در آن رشد سطح برگ وارد مرحله خطی می‌شود و x: زمان بر حسب روز پس از کاشت است.

سپس تشعشع جذب شده در هر مرحله از حاصل ضرب نور ورودی شبیه‌سازی شده در درصد نور جذب شده (معادله ۵) بدست آمد و مقدار کل تشعشع جذب شده به صورت تجمعی از طریق حاصل ضرب نور ورودی شبیه‌سازی شده در انتگرال کسر تشعشع فعال فتوستتری (Mondani et al., 2007) جذب شده نسبت به زمان محاسبه گردید (PAR) کارایی مصرف نور (RUE) بر حسب گرم بر مگاژول، از

1- Photosynthetically Active Radiation

2- Radiation Use Efficiency

شکل ۱- اثر تیمارهای مختلف کشت مخلوط بر شاخص سطح برگ ذرت (A) و لوبیا (B) طی روزهای پس از سبز شدن
Fig. 1- Effect of intercropping treatments on corn (A) and bean (B) leaf area index at day after emergence

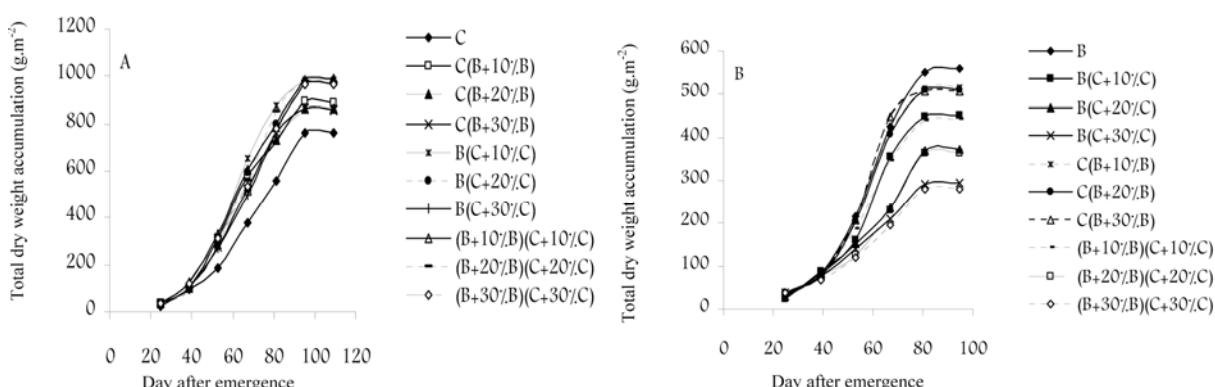
شدن، تجمع ماده‌ی خشک کل وارد مرحله‌ی رشد خطی شد و به سرعت شروع به افزایش نمود و در حدود ۹۰ روز پس از سبز شدن (مرحله‌ی رسیدن به حداقل تجمع ماده‌ی خشک)، به بیشترین میزان خود رسید و سپس روند تقریباً ثابتی را در پیش گرفت (شکل ۲). بدین ترتیب نتایج نشان داد که تجمع ماده‌ی خشک ذرت و لوبیا تحت تأثیر تیمارهای مختلف کشت مخلوط قرار گرفت، بطوری که در تمام تیمارهای کشت مخلوط نسبت به تیمار کشت خالص، ذرت دارای تجمع ماده‌ی خشک بیشتری بود که این موضوع می‌تواند به علت جذب بیشتر نور توسط کانوپی کشت مخلوط باشد (شکل ۲). حسین‌پناهی (Hossienpanahi, 2008) نیز افزایش تجمع ماده‌ی خشک ذرت را در کشت مخلوط نسبت به تک کشتی گزارش کرده است.

افزایش تجمع ماده‌ی خشک در کشت مخلوط نسبت به تک کشتی را احتمالاً می‌توان به افزایش فراهمی نیتروژن از طریق ثبیت بیولوژیکی نیتروژن توسط لوبیا نسبت داد.

بیشترین و کمترین شاخص سطح برگ لوبیا در ۶۵-۷۰ روز پس از سبز شدن به ترتیب در تیمار کشت خالص لوبیا، (۴/۰۶) و کشت مخلوط تراکم معمول لوبیا باضافه ۳۰٪ لوبیا بیشتر با تراکم معمول ذرت باضافه ۳۰٪ ذرت بیشتر، (۱/۹۲) مشاهده شد. اختلاف سطح برگ لوبیا در کشت خالص و مخلوط، علاوه بر جذب کمتر منابع در کشت مخلوط توسط لوبیا به جذب بیشتر تشخیص توسط ذرت در بالای کانوپی و ممانعت از رسیدن نور به پایین کانوپی بستگی دارد. پاندیتا و همکاران (Pandita et al., 2000) نیز در بررسی کشت مخلوط ذرت و ماش (Vigna radiata L.) بیان کردند که بیشترین سطح برگ ماش در تیمار کشت خالص آن بدست آمد.

تجمع ماده‌ی خشک

در ابتدای دوره‌ی رشد، به دلیل کوچک بودن بوته‌ها، تفاوت چندانی بین تیمارهای مختلف کشت مخلوط از نظر روند افزایش وزن خشک کل ذرت و لوبیا مشاهده نشد، ولی از حدود ۴۰ روز پس از سبز

شکل ۲- اثر تیمارهای مختلف کشت مخلوط بر روند تجمع ماده‌ی خشک (گرم بر متر مربع) کل ذرت (A) و لوبیا (B) طی روزهای پس از سبز شدن
Fig. 2- Effect of intercropping treatments on total dry weight accumulation (g.m^{-2}) of corn (A) and bean (B) at day after emergence

شیب این خط بیانگر کارآیی مصرف نور می‌باشد (Monteith, 1977) و میانگین آن در طول فصل رشد برای ذرت از ۱/۹۲ گرم بر مگاژول در تیمار کشت خالص تا ۲/۳۰ گرم بر مگاژول در تیمار کشت مخلوط تراکم معمول ذرت با تراکم معمول لوبيا باضافه ۳۰٪ لوبيای بیشتر، بود، که این تفاوت در میان تیمارهای مختلف معنی دار نبود (شکل ۴). افزایش فاصله ریشه‌های کاشت ذرت در تیمارهای مخلوط نسبت به تیمار تک کشتی، در طی فصل رشد باعث توزیع بهتر نور در کانوپی شد و بنظر می‌رسد که این مسئله منجر به افزایش کارآیی مصرف نور شد.

از آنجا که در کشت مخلوط ذرت با گیاهانی که ارتفاع کمتری از ذرت دارند، ذرت گیاه غالب بوده و ساختار هندسی و میزان نور جذب شده توسط آن تحت تأثیر گیاه همراه قرار نمی‌گیرد (Awal et al., 2006)، این موضوع دور از انتظار نبود.

نتایج این بررسی همچنین نشان داد که کارآیی مصرف نور لوبيا در طی فصل رشد، در تیمار کشت مخلوط با تراکم معمول لوبيا باضافه ۳۰٪ لوبيای بیشتر با تراکم معمول ذرت باضافه ۳۰٪ ذرت بیشتر از ۱/۶۵ گرم بر مگاژول تا ۱/۷۷ گرم بر مگاژول در تیمار کشت خالص لوبيا متغیر بود که این تفاوت در میان تیمارهای مختلف معنی دار نبود (شکل ۵). از آنجا که کانوپی ذرت دارای حجم و ارتفاع بیشتری در مقایسه با کانوپی لوبيا بوده عدم سایه‌اندازی ذرت بر لوبيا باعث افزایش کارآیی مصرف نور در تیمار کشت خالص لوبيا شد، اما در تیمارهای مخلوط با افزایش تراکم ذرت و تسخیر بیشتر نور در قسمت‌های فوقانی کانوپی، رقابت درون گونه‌ای بوته‌های لوبيا افزایش یافت و همراه با افزایش تراکم آنها، باعث کاهش کارآیی مصرف نور در لوبيا شد.

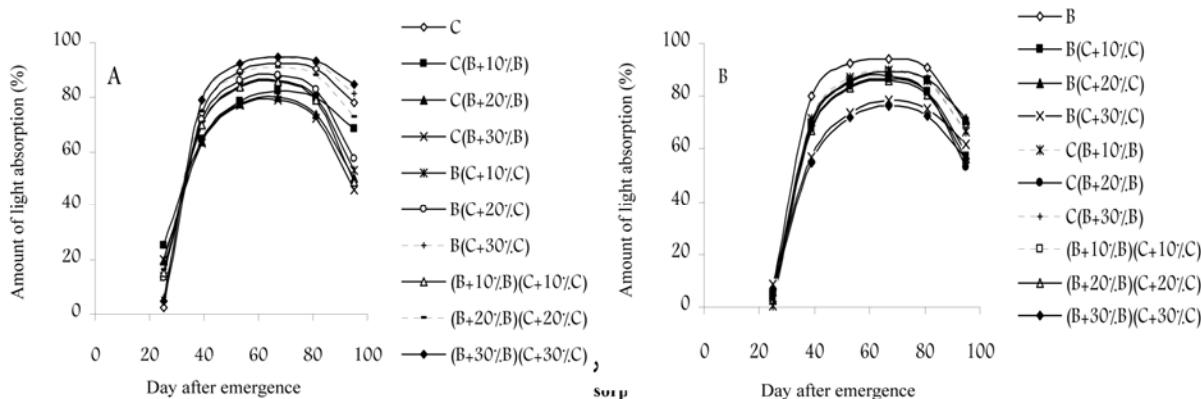
از آنجا که نیتروژن یکی از عناصر غذایی موثر بر میزان فعالیت آنزیمهای فتوستراتی و در نتیجه میزان تجمع ماده خشک گیاهان می‌باشد (Zhang & Li, 2003)، بنابراین حضور لوبيا در کنار ذرت منجر به افزایش تجمع ماده خشک کل در کانوپی کشت مخلوط شد، اما برای لوبيا عدم سایه‌اندازی ذرت بر لوبيا و در نتیجه عدم وجود رقابت بین گونه‌ای با آن برای کسب منابع در کشت خالص باعث افزایش تجمع ماده خشک تولیدی در تیمار کشت خالص لوبيا در مقایسه با تیمارهای کشت مخلوط شد. لیندیکوئیست و مرتنسن (Lindquist & Mortensen, 1999) نیز در بررسی کشت مخلوط ذرت و لوبيا بیان کردند که میزان تشعشع نفوذی به درون کانوپی در کشت مخلوط نسبت به کشت خالص کاهش یافت که این امر منجر به کاهش میزان تولید و تجمع ماده خشک در لوبيا شد.

روند جذب نور

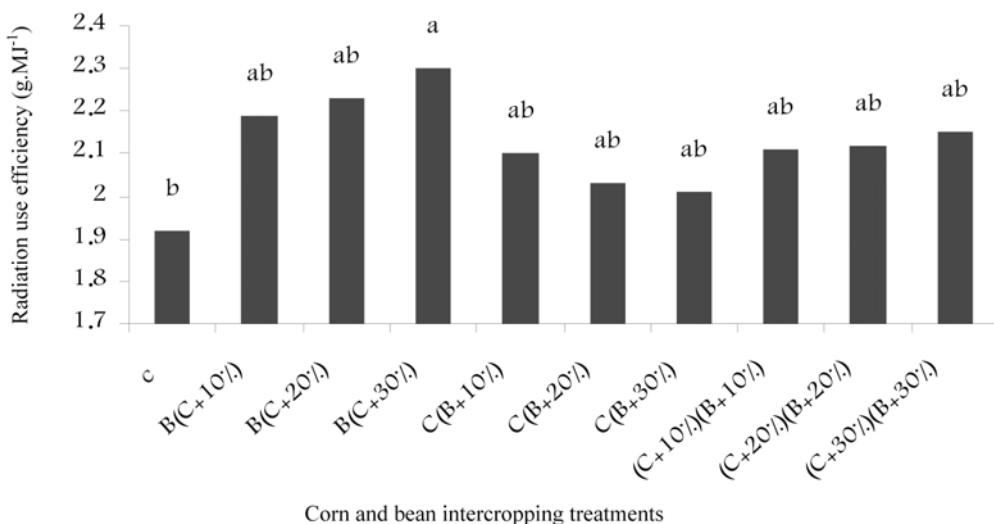
همان‌طور که در شکل ۳ ملاحظه می‌شود، متناسب با افزایش شاخص سطح برگ، میزان نور جذب شده توسط کانوپی ذرت، لوبيا در کشت خالص و مخلوط نیز به تدریج افزایش یافت و در حدود ۵۵ روز پس از سبز شدن به حداقل میزان خود رسید، سپس به علت کاهش شاخص سطح برگ تا انتهای دوره رشد، روند نزولی داشت. قابل ذکر است که در مراحل انتهایی رشد، در تراکم بالاتر به دلیل رقابت درون گونه‌ای و بین گونه‌ای و ریزش سریع‌تر برگ‌ها نسبت به تراکم‌های پایین‌تر، جذب نور کاهش یافت.

کارآیی مصرف نور

در تمام تیمارهای کشت مخلوط، تجمع ماده خشک ذرت و لوبيا با میزان تشعشع فعال فتوستراتی تجمعی، رابطه خطی داشت که

شکل ۳- اثر تیمارهای مختلف کشت مخلوط بر روند جذب نور (درصد) ذرت (A) و لوبيا (B) طی روزهای پس از سبز شدن
Fig. 3- Effect of intercropping treatments on light absorption (%) of corn (A) and bean (B) at after emergence

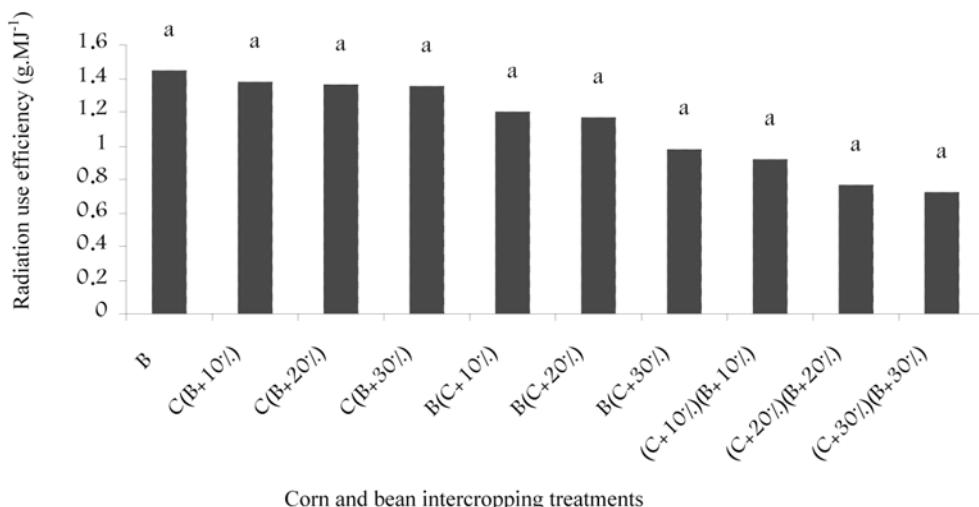

شکل ۴- اثر تیمارهای مختلف کشت مخلوط ذرت و لوبیا بر کارایی مصرف نور ذرت (گرم بر مگاژول)

Fig. 4- Effect of corn and bean intercropping treatments on corn radiation use efficiency (g.MJ⁻¹)

میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح اختصار پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with the same letters in each component haven't significant difference based on Duncan's test at the 5% probability level.

شکل ۵- اثر تیمارهای مختلف کشت مخلوط ذرت و لوبیا بر کارایی مصرف نور لوبیا (گرم بر مگاژول)

Fig. 5- Effect of corn and bean intercropping treatments on bean radiation use efficiency (g.MJ⁻¹)

میانگین‌های دارای حروف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح اختصار پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

Means with the same letters in each component haven't significant difference based on Duncan's test at the 5% probability level.

مخلوط را بر کارایی مصرف نور گزارش کرده‌اند، اما آنچه که بسیار اهمیت دارد بهبود بهره‌وری تولید در نظامهای مخلوط، در ارتباط با نور می‌باشد که این امر می‌تواند از طریق افزایش جذب تشعشع خورشیدی، کارایی مصرف نور یا ترکیبی از هر دو بهبود یابد (Awal et al., 2006; Zhang et al., 2008).

کشت‌های مخلوط بیشتر به واسطه افزایش جذب نور، از طریق

بطور کلی، تولید ماده خشک در گیاهان، اغلب با مقدار تشعشع جذب شده توسط گیاه زراعی در تک کشتی (Monteith, 1977) و در نظامهای کشت مخلوط (Sinclair & Murhow, 1999) همبستگی مثبت دارد، در نتیجه یکی از راهکارهای مدیریت محصولات زراعی که می‌تواند باعث تغییر کارایی مصرف نور در آنها شود، کشت مخلوط می‌باشد. محققان متعددی افزایش، کاهش و یا تاثیر ناچیز کشت

خشک و کارآئی مصرف نور ذرت شد، که این موضوع نشان دهندهٔ تأثیر مثبت لوپیا بر ذرت می‌باشد، در حالی که لوپیا به دلیل مغلوب بودن، نسبت به ذرت (به دلیل ارتفاع بلندتر، توزیع عمودی برگ‌ها و سرعت رشد پیشتر در ذرت) در جذب منابع موجود بویژه نور، در تیمارهای کشت مخلوط نسبت به تک کشتی کاهش داشت. از آنجا که این آزمایش در نظام کم نهاده اجرا شد، بنابراین، می‌توان چنین نتیجه گرفت که کشت مخلوط یکی از راهکارهای مناسب برای دسترسی به عملکرد مطلوب علوفه یا دانه با حداقل مصرف یا بدون مصرف نهاده‌های خارجی می‌باشد.

افزایش طول دوره جذب نور یا پوشش بیشتر سطح خاک (Awal et al., 2006) سبب افزایش بهره‌وری نظامهای زراعی می‌شوند. در زراعت‌های تک‌کشتی همواره مقادیری از تشusus فتوسنتزی به دلیل وجود فضاهای خالی در بین گیاهان تلف می‌شود که مقدار این تلفات در زراعت‌های مخلوط به دلیل پوشش بیشتر گیاه بر سطح خاک کاهش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

بطور کلی نتایج این آزمایش نشان داد که کشت مخلوط ذرت و لوپیا منجر به بهبود شاخص سطح برگ، میزان جذب نور، تجمع ماده

منابع

- 1- Awal, M.A., Koshi, H., and Ikeda, T. 2006. Radiation interception and use by maize/peanut intercrop canopy. Agricultural and Forest Meteorology 139: 74–83.
- 2- Baumann, D.T., Bastiaans, L., Goudriaan, J., VanLaar, H.H., and Kropff, M.J. 2002. Analyzing crop yield and plant quality in an intercropping system using an eco-physiological model for interplant competition. Agricultural Systems 73: 173-203.
- 3- Black, C., and Ong, C. 2000. Utilization of light and water in tropical agriculture. Agricultural and Forest Meteorology 104: 25–47.
- 4- Boons-prinz, E.R., De Koning, G.H.J., Van Diepen, C.D., and Penning De Vries, F.W.T. 1993. Crop specific simulation parameters for yield forecasting across the European Community. Simulation Reports, CABO-TT, No. 32.
- 5- Corlett, J.E., Black, C.R., Ong, C.K., and Monteith, J.L. 1992. Above- and below-ground interactions in a leucaena/millet alley cropping system. II. Light interception and dry matter production. Agricultural and Forest Meteorology 60: 73–91.
- 6- Gao, Y., Duan, A., Sun, J., Li, F., Liu, Z., Liu, H., and Liu, Z. 2009. Crop coefficient and water-use efficiency of winter wheat/spring maize strip intercropping. Field Crops Research 111: 65-73.
- 7- Goudriaan, J., and Van Laar, H.H. 1993. Modeling Potential Crop Growth Processes. Kluwer Academic Press 239 pp.
- 8- Hossienpanahi, F. 2008. Evaluation of yield and component yield in the corn and potato intercropping. M.Sc. Thesis Faculty Agriculture Ferdowsi University, Mashhad, Iran. (In Persian with English Summary)
- 9- Koocheki, A., Nassiri Mahallati, M., Mondani, F., Feizi, H., and Amirmoradi, S. 2008. Evaluation of radiation interception and use efficiency by maize and bean intercropping canopy. Agroecology 1: 23-31. (In Persian with English Summary)
- 10- Lindquist, J.L., and Mortensen, D.A. 1999. Ecophysiological characteristics of four maize hybrids and *Abutilon theophrasti*. Weed Research 39: 271- 285.
- 11- Mondani, F., Golzardi, F., Ahmadvand, G., Sepehri, A., and Jahedi, A. 2007. The effect of weed infestation periods on light absorption and use efficiency by canopy of seed producing and commercial plant density of potato (*Solanum tuberosum*). Agricultural Research (Water, Soil and Plant Agriculture) 7: 7-26. (In Persian with English Summary)
- 12- Monteith, J.L. 1977. Solar radiation and productivity in tropical ecosystems. Journal of Applied Ecology 9: 747- 766.
- 13- Mukhala, E., Juger, J.M., and Vanrensburg, L.D. 1999. Dietary nutrient deficiency in small-scale farming communities in South Africa benefits of intercropping maize and beans. Nutrition Research 19: 629-641.
- 14- Nachigera, G.M., Ledent, J.F., and Draye, X. 2008. Shoot and root competition in potato/maize intercropping: effects on growth and yield. Environmental and Experimental Botany. 64: 180-188.
- 15- Nassiri Mahallati, M., Koocheki, A., Rezvani Moghaddam, P., and Beheshti, A. 2001. Agroecology. Ferdowsi University of Mashhad Press, Iran 453 pp. (In Persian)
- 16- Pandita, A.K., Saha, M.H., and Bail, A.S. 2000. Effect of row ratio in cereal-legume intercropping systems on productivity and competition functions under Kashmir conditions. Indian Journal of Agronomy 45:48-53.
- 17- Rowe, E.C., Noordwijk, M.V., Suprayogo, D., and Cadisch, G. 2005. Nitrogen use efficiency of monoculture and hedgerow intercropping in the humid tropics. Plant and Soil 268: 61–74.

- 18- Sinclair, T.R., and Muchow, R.C. 1999. Radiation use efficiency. *Advances in Agronomy* 65: 215-265.
- 19- Tsubo, M., Walker, S., and Mukhala, E. 2001. Comparisons of radiation use efficiency of mono-/inter-cropping systems with different row orientations. *Field Crops Research* 71: 17–29.
- 20- Tsubo, M., and Walker, S. 2002. A model of radiation interception and use by a maize–bean intercrop canopy. *Agricultural and Forest Meteorology* 110: 203–215.
- 21- Tsubo, M., Walker, S., and Ogindo, H.O. 2005. A simulation model of cereal–legume intercropping systems for semi-arid regions I. Model development. *Field Crops Research* 93: 10-22.
- 22- Zhang, F., and Li, L. 2003. Using competitive and facilitative interaction in intercropping systems enhances crops productivity and nutrient-use efficiency. *Plant and Soil* 248: 305-312.
- 23- Zhang, L., Vander Werf, W., Bastiaans, L., Zhang, S., Li, B., and Spiertz, J.H. 2008. Light interception and utilization in relay intercrops of wheat and cotton. *Field Crops Research* 107: 29-42.